शैशुपालं ततो गत्वा विजिग्ये सूतनन्दनः । पार्श्वस्थांश्चापि नृपतीन् वशे चक्रे महाबलः ।
आवन्त्यांश्च वशे कृत्वा साम्ना च भरतर्षभ । वृष्णिभिः सह सङ्गम्य पश्चिमामपि निर्जयत् ।
वारुणीं दिशमागम्य यावनान् बर्ब्बरांस्तथा । नृपान् पश्चिमभूमिस्थान् दापयामास वै करान् ।
विजित्य पृथिवीं सर्व्वां स पूर्व्वापरदक्षिणां । सम्लेच्छाटविकान् वीरः सपर्व्वतनिवासिनः । १५२१५
भद्रान् रोहितकांश्चैव आग्नेयान्मालवानपि । गणान् सर्व्वान् विनिर्ज्जित्य नीतिकृत् प्रहसन्निव ।
शशकान् यवनांश्चैव विजिग्ये सूतनन्दनः । नग्नजित्प्रमुखांश्चैव गणान् जित्वा महारथान् ।
एवं स पृथिवीं सर्व्वां वशे कृत्वा महारथः । विजित्य पुरुषव्याघ्रो नागसाह्वयमागमत् ।
तमागतं महेष्वासं धार्त्तराष्ट्रो जनाधिपः । प्रत्युद्गम्य महाराज सभ्रातृपितृबान्धवः ।
अर्च्चयामास विधिना कर्णमाहवशोभिनं । आश्रावयच्च तत्कर्म्म प्रीयमाणो जनेश्वरः । १५२२०
यन्नभीष्मान्न च द्रोणान्न कृपान्न च बाह्लिकात् । प्राप्तवानस्मि भद्रन्ते त्वत्तः प्राप्तं मया हि तत् ।
बहुना तु किमुक्तेन शृणु कर्ण वचो मम । सनाथोऽस्मि महाबाहो त्वया नाथेन सत्तम ।
न हि ते पाण्डवाः सर्व्वे कलामर्हन्ति षोडशीं । अन्ये वा पुरुषव्याघ्र राजानोऽभ्युदितोदिताः ।
स भवान् धृतराष्ट्रं तं गान्धारीञ्च यशस्विनीं । पश्य कर्ण महेष्वास अदितिं वज्रभृद्यथा ।
ततो हलहलाशब्दः प्रादुरासीद्दिशाम्पते । हाहाकाराश्च बहवो नगरे नागसाह्वये । १५२२५
केचिदेनं प्रशंसन्ति निन्दन्ति स्म तथा परे । तूष्णीमासंस्तथा चान्ये नृपास्तत्र जनाधिप ।
एवं विजित्य राजेन्द्र कर्णः शस्त्रभृताम्वरः । सपर्व्वतवनाकाशां ससमुद्रां सनिष्कुटां ।
देशैरुच्चावचैः पूर्णां पत्तनैर्नगरैरपि । द्वीपैश्चानूपसम्पूर्णैः पृथिवीं पृथिवीपते ।
कालेन नातिदीर्घेण वशे कृत्वा तु पार्थिवान् । अक्षयं धनमादाय सूतजो नृपमभ्ययात् ।
प्रविश्य च गृहे राजन्नभ्यन्तरमरिन्दम । गान्धारीसहितं वीरो धृतराष्ट्रं ददर्श सः । १५२३०
पुत्रवच्च नरव्याघ्र पादौ जग्राह धर्म्मवित् । धृतराष्ट्रेण चाश्लिष्य प्रेम्णा चापि विसर्जितः ।
तदा प्रभृति राजा च शकुनिश्चापि सौबलः । जानते निर्ज्जितान् पार्थान् कर्णेन युधि भारत ।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि घोषयात्रापर्व्वणि कर्णदिग्विजये त्रिपञ्चाशदधिकद्विशततोऽध्यायः ॥ २५३ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ जित्वा तु पृथिवीं राजन् सूतपुत्रो जनाधिप । अब्रवीत् परवीरघ्नो दुर्य्योधनमिदं वचः ।
॥ कर्ण उवाच ॥ दुर्य्योधन निबोधेदं यत्त्वां वक्ष्यामि कौरव । श्रुत्वा वाचं तथा सर्व्वं कर्त्तुमर्हस्यरिन्दम ।
तवाद्य पृथिवी वीर निःसपत्ना नृपोत्तम । तां पालय यथा शक्रो हतशत्रुर्म्महामनाः । १५२३५
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कर्णेन कर्णं राजाऽब्रवीत् पुनः । न किञ्चिद्दुर्लभं तस्य यस्य त्वं पुरुषर्षभ ।
सहायश्चानुरक्तश्च मदर्थञ्च समुद्यतः । अभिप्रायश्च मे कश्चित्तं वै शृणु यथातथं ।
राजसूयं पाण्डवस्य दृष्ट्वा क्रतुवरं महत् । मम स्पृहा समुत्पन्ना तां सम्पादय सूतज ।
एवमुक्तस्ततः कर्णो राजानमिदमब्रवीत् । तवाद्य पृथिवीपाला वश्याः सर्व्वे नृपोत्तम ।
आह्वयन्तां द्विजवराः सम्भाराश्च यथाविधि । सम्भ्रियन्तां कुरुश्रेष्ठ यज्ञोपकरणानि च । १५२४०